

Kåseri av Birger Sjöberg infört i Stockholms Dagblad den 28 juli 1907 och återgivet på sidorna 139–140 i Birger Sjöberg-sällskapets årsbok 1972 "Stockholmsår".

Kungsgatans genombrott

Kungsgatan bryter sig långsamt men obevekligt genom Brunkebergsåsen; åt Hötorget med djupa sandgravar i spåren, åt Stureplan med väldiga bergväggar, som torna sig med staket och fallfärdiga skjul, gamla stenbyggnader med rasande tegel på krönen

Att arbetet gått undan så raskt möjligen det tidskrävande sprängningsarbetet kunnat tillåta är väl säkert; men att nu på arbetsplatserna få ett intryck av rastlös verksamhet är en omöjlighet.

Styrkorna äro minskade, naturligen på grund att det arbete, som uppstår innan Regeringsgatans plank blivit uppnått ej fordrar så stor besättning; och vid Luntmakaregatan har sprängningen fått stoppa och verksamheten yttrar sig där endast i körslor.

Den alpklattring en nyfiken måste underkasta sig för att få en titt från klipporna vid Regeringsgatan lönar sig på visst sätt; utsikten är verkligen underlig över den förstörelse sprängskotten åstadkommit. Oformliga klippblock, spillror och grus, stora bjälkkranar, vagnar tyngda av stenblock. Och så på avstånd Stureplan, ren och fin med spårvagnar och promenerande. Därtill – eftersom tiden för besöket är middag – ett antal sprängningsarbetare och stenknackare utströdda bland förödelserna med tidningar som solskydd njutande lugn för att sedan med friska krafter förhjälpa den nya trafikleden några meter närmare in på planket, där punkt sättes för sprängningen.

Vad skall det sedan göras – kunde man fråga. Ingenting annat än att träffa avtal med husägare – svarar Byggnadskontoret, vilket ju blir samma sak som tidsutdräkt och väntan. Arbetet kan dock drivas raskare sedan husen blivit raserade och man kommit över Regeringsgatan en gång, då åsen sjunker och mera saknar det massiva klippunderlaget, vilket där utbytes mot sandgrund, ägnad att underlätta sprängningen.

Och innan 1909 års utgång skulle, som man tror, genombrottet vara gjort och Kungsgatan klar för trafik – då vi utan någon obehaglig tanke på höga berg, som tynga stegen, och djupa dalar som påskynda dem kunna anträda färden till Östermalm genom Brunkebergsåsen.